

ALEXANDRU G. ȘERBAN

**ȚUGULANU'
PAPĂ
MARTZIPANU'**

*Dramă eroi-comico-satirică
în 3 acte și 8 tablouri*

**EDITURA „PERFORMANTICA”
IAȘI, 2003**

**Editura „PERFORMANTICA”
Iași, B-dul Carol I, nr. 3-5,
tel./fax 0232 214763**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ȘERBAN, Alexandru G.

Țugulanu' papă martzipanu' / Alexandru G. Șerban –
Iași: Performantica, 2004
(Filosofie; 1)
46 p.; cm.
ISBN 973-8075-XX-X
XXX.XXX.X-X

Consilier editorial

Prof. Dr. Traian D. Stănciulescu

Secretar de redacție

Octav Păuneț

Copertă

Bogdan Uilecan

**Toate drepturile asupra acestei ediții și asupra acestui volum
aparțin Autorului și Editurii PERFORMANTICA, Iași, România**

„Țugulanu' papă martzipanu”

Într-o lume din ce în ce mai puțin dispusă să-și ofere plăcerea lecturii sau convențiile scenice ale teatrului, asistăm la un eveniment artistic aparte, prin care scriitorul Alexandru G. ȘERBAN își propune și reușește să ne surprindă din nou.

Astfel, scriitorul, ajuns la vârsta și înțelepciunea unei maturități depline, recidivează prin comiterea unei noi piese dramatice, după ce ne oferise colecția scolastică “Teatru pentru tineret”, duioase versuri și proză traduse exemplar în română din liricii polonezi și chiar un serios demers politologic referitor la stalinism și aberațiile sale reflectate în prestația poliției politice.

Recent editatul demers dramatic al scriitorului Alexandru G. ȘERBAN cu savurosul titlu “Țugulanu' papă martzipanu”, pare, la prima vedere, o satiră suculentă, a la commedia del'arte și Carlo Goldoni, pentru a se dovedi în final o abordare extrem de serioasă a politicilor geostrategice și a impactului indus asupra cetățeanului obișnuit. Aparent o comedie bufă, în care se împletesc comicul cognominativ cu cel de limbaj, situațiile contextual umoristice cu demers dramatic care-și permit o curajoasă și insolită abordare a modului în care destinele lumii sunt trasate în spatele ușilor închise, indiferent dacă este vorba de Yalta, Malta sau discretele reuniuni ale celor care învârt globul pentru a “reconstrui ordinea mondială”, chiar cu prețul unor intervenții militare în forță” și a “pagubelor colaterale”. Savuroasele reuniuni în care se conversează încontrat (Putinică (Putin), Bușilă (Bush), Bleriotul (Blair), Jing Seng Jianu (Jian), Șurubaru (Schroeder), Jacob Săracu (Jacques Chirac), nu sunt altceva decât reflexul eforturilor dacă este vorba de Afganistan, Irak, Siria sau Iran, discurs extrem de important în perspectiva în care “spectatorul” neutru, dar curios vrea să știe dacă, când și cu ce preț va intra România în NATO !

Nu este ignorat nici delicatul subiect al Basarabiei și al românilor nedispuși a se lăsa victimizați sau voronizați de mancurții de ieri și astăzi, rusificarea dar și derapajul din România, fobia românilor verzi și excesele naționalist – patriotarde.

Cele 25 de personaje și chipuri care dau conținut și savoare lucrării dramatice joacă o intrigă la limita convenției metaforic-teatrale, în care granițele nu sunt întotdeauna clar definite, tocmai pentru ca spectatorul, reprezentat și el în piesă – ca subiect civil interogativ-participativ, să-și poată oferi singur verdictul asupra unor subiecte care, deși geostrategice, îi influențează decisiv viața de fiecare zi.

Concluzionând, demersul teatral cu inspiratul titlul “Țugulanu’ papă martzipanu” este o modalitate literar-elevată prin care autorul își reafirmă curajos filiația basarabeană nativă și conștiința civică activă față de marile prefaceri care urmăresc reconfigurarea lumii de către puterile zilei, doar în funcție de importantele interese imperiale, în care micile state și oamenii simpli sunt doar spectatori movibili.

CORNELIU SIMIGHIAN

ALEXANDRU G. ȘERBAN

Lucrări și texte publicate:

1. *„Teatru pentru tineret” – lucrare originală, editura Performantica, Iași, 2003.*
2. *„În umbra tăcerii” – versuri și proză - de Henryk J. Kozak, Ed. Tehnică, Chișinău, 1998.*
3. *„Marii criminali ai KGB” – istorie politică de Konrad Sakowski, Ed. Timpul, Iași, 1999.*

Versuri și proze traduse din limba rusă și din limba polonă, publicate în „Cronica”, „Independentul”, „Convorbiri literare”, „Poezia”.

ȚUGULANU' PAPĂ MARTZIPANU'

– dramă eroi-comico-satirică în trei acte și opt tablouri –

Motto:

*„Vremea pieirii nu ne-a venit;
sîngele nostru este tînăr,
pentru că este înnoit prin nenorociri.”*

Ion Pelivan

ACTUL I

(3 tablouri, 8 scene)

TABLOUL I

Piață bucureșteană

- Scena 1: Vînzătorul și Clientul.
Scena 2: Vînzătorul și Clienta.
Scena 3: Vînzătorul, Clienta, Dandy și bodyguarzii.

TABLOUL II

Birou prezidențial într-o mare capitală

- Scena 1: Karateman Putinică și cei doi musafiri. Dialog.
Personaje pe ecran.
Scena 2: Intervenția Spectatorului.

TABLOUL III

Căsuță la marginea Bucureștilor

- Scena 1: Visarion Mitocaru și Vizitatorul. Dialog.
Scena 2: Cei doi, Clienta și Dandy. Iese Vizitatorul.
Scena 3: Intră Vizitatorul. Lupta. Capturarea.

ACTUL AL II-LEA

(4 tablouri, 10 scene)

TABLOUL I (IV)

Stână la munte

- Scena 1: Stâna. Proiecție gară și tren. Străinul atacă.
Scena 2: Stâna. Cei doi din gară și Străinul.

TABLOUL II (V)

Poiană la munte

- Scena 1: Ecran. Valentin. Convorbire telefonică.
Scena 2: Ecran. Valentin. Cei patru și Păstorul. Lupta.
Scena 3: Ecran. Valentin. Păstorul și mașinile de intervenție.
Chris.

TABLOUL III (VI)

Stâna din munte

- Scena 1: Nicu, Valentin și Străinul. Demascarea.

TABLOUL IV (VII)

Cabinet prezidențial

- Scena 1: Cei trei șefi de stat. Djinii. Cîntecele șefilor. Ecran.
Vocea din plafon.
Scena 2: Cei trei șefi. Cei trei ofițeri. Filme pe ecran.
Scena 3: Uciderea celor trei ofițeri.
Scena 4: Garda prezidențială. Ultimul discurs.
Intervenția Spectatorului.

ACTUL AL III-LEA

(1 tablou, 4 scene)

TABLOUL I (VII)

Căsuță în Buțucani

- Scena 1: Negustorul basarabean și Producătorul român.
Convorbire.
- Scena 2: Cei doi, Dandy și bodyguardii.
Răpirea Spectatorului.
- Scena 3: Ecran și discurs. Convorbire între cei doi.
- Scena 4: Autocamionul. Valentin și Nicu.
Eliberarea Spectatorului.

Muzică de final: *Oda bucuriei* de Ludwig van Beethoven.

Cortina

PERSONAJELE

1. *Vînzătorul de halviță și martzipan* – bărbat, circa 38 de ani, voinic, karateka, bucovinean; Ilarion Covașă sau Valentin Gheorghiuță.
2. *Clientul* – bărbat, circa 35 de ani, scurtă de piele și șapcă muncitorească, basarabean de origine; Nicu Spătaru.
3. *Clienta* – domișoară elegantă, 25 de ani, sportivă; Chris Vicovan, zisă BLT.
4. *Negustorul basarabean* – bărbat la 48 de ani, voinic, figură de slav, Afanasii Otean.
5. *Visarion Mitocaru* – afacerist, 55 de ani, originar din Oltenia, burtos, de o eleganță țipătoare.
6. *Dandy Sîncrăian* – bărbat tînăr, blond, dar cu fața smeadă, de o eleganță occidentală.
7. *Afaceristul străin* – bărbat brunet, cam la 50 de ani, elegant, ochelari de soare, mapă diplomat.
8. *Iacob Săracul* – președintele unui stat european.
9. *Sindhard Șurubaru* – cancelarul unui stat european.
10. *Spectatorul* – bărbat șaten, 178 cm, haină neagră închisă la gît, cămașă albă, 28 de ani; Vlad Kabinov.
11. *Producătorul român* – bucureștean get-beget, figură de patron, 58 de ani; Trică Fărăfrică.
12. *Trei ofițeri* – bărbați tineri, în uniforme rusești, figuri caucaziene.
13. *Păstorul bănățean* – un bărbat înalt, voinic, sarică mițoasă, pălărie neagră.
14. *Georgică Diablu-Bușilă* – voce și chip pe ecran la Conferința Refuzaților; teletext în limba română; cîntec.
15. *Judy Mason* – vocea din plafon la Conferința Refuzaților; reprezentantul Guvernului Mondial.
16. *Jing-Seng Jianu* – voce pe ecran la Conferința Refuzaților; teletext în limba română.
17. *Karateman Putinică* – șef de stat, gazda Conferinței Refuzaților.
18. *Antonică Bleriotul* – voce și chip pe ecran; teletext în limba română.
19. *Doi bodyguarzi* – tineri giuleșteni în slujba lui Dandy; par ar fi șefi de galerie sportivă.
20. *Djinii* – trei duhuri musulmane aeriene.

GRUPAREA PERSONAJELOR DUPĂ IMPORTANȚĂ

1. Oameni de acțiune	– 7 (șapte)
2. Ajutoare și secunzi	– 7 (șapte)
3. Politicieni de marcă	– 3 (trei)
4. Chipuri pe ecran	– 3 (trei)
5. Voce din plafon	– 1 (una)
6. Spectatorul	– 1 (unul)
7. Duhuri	– 3 (trei)

Total: 25 de persoane și chipuri.

*

În Tablourile II, IV și VII mai este necesar un ecran mare pe fundal. Vocea din plafon trebuie să fie a unui bărbat în vîrstă, care vorbește puțin graseiat. Duhurile (djinii) pot fi manipulate, în zborul lor, din plafonul scenei. Mai sunt necesare fragmente de jurnale de actualități, care să cuprindă, pe ecran, chipurile celor trei șefi de stat și de guvern. Se adaugă teletextul preluat din piesă. Nu se admit modificări de text. Autocamionul trebuie să fie rusesc.

*

ACTUL I

Motto:

„Iar de-om cădea, tu, maică, nu ne plînge!
Din zbuciumat și caldul nostru sînge
Eroi s-or crește, - liberi ca-n trecut.”

Sergiu V. Cujbă

TABLOUL I

Piață bucureșteană

Scena 1

Un vânzător de halviță și martzipan își strigă marfa. Se vede gura Metroului, în dreapta.

VÎNZĂTORUL — Ia martzipanu', ia martzipanu'! // Țugulanu' papă martzipanu'!

CLIENTUL (*cu haină de piele și șapcă muncitorească, se apropie*) — Cît dai bucata?

VÎNZĂTORUL (*negustorește*) — Cinci mii! Da' dacă iei două, ți le dau cu opt.

CLIENTUL (*se prinde în joc*) — Hai, șapte mii! Că văd că ai și halvița noastră românească.

VÎNZĂTORUL (*același ton*) — Fie... Șapte mii cinci sute. I-am pus etichetă străineză, că se vinde mai repede!

CLIENTUL (*mai dur*) — V-ați străinizat și voi, ăștia de pe stradă! Nu mai poate omul să cumpere o marfă originală...!

VÎNZĂTORUL (*mucalit*) — Păi nu știi lozinca: „Dinafară-i văpsit gardu' // Înăuntru-i leopardu'!” (*schimbă tonul*) Dă-te mai aproape, să-ți vînd un pont! (*Clientul se dă cu urechea mai lîngă vânzător*) „Cînd eu voi fi pămînt // Tu vei fi iarba ce crește pe mormînt!”

CLIENTUL (*face o figură uimită și răspunde în șoaptă*) — Corabia lui Taica Noe s-a înecat demult! (*și pleacă, fără răspuns*)

VÎNZĂTORUL (*își continuă strigarea*) — Ia martzipanu', ia martzipanu'! // Țugulanu' papă martzipanu'!

Scena 2

CLIENTA (*tînără, elegantă, provocatoare, se apropie fără grijă de el și-i aruncă scurt*) — Virusă-m-aș , n-am cu cine! Este Virus -M- la tine?

VÎNZĂTORUL (*cîntă două melodii vechi*) — Du-m-acasă, măi tramvai // Du-mă, du-mă, ce mai stai? // La căsuța cu zorele // Cîntă două păsărele.

SPECTATORUL (*intervine, dur, din sală*) — Țasta este teatru sau poezie? Mai clar, vă rog!

CLIENTA (*îi dă Vînzătorului bani și ia un pachetel de halviță, pe care îl pune cu grijă în poșeta, atîrnată de gît. Pleacă spre gura Metroului.*)

Scena 3

Vînzătorul, Clienta, Dandy și doi bodyguarzi. (Clienta este atacată de trei inși, din care unul blond și doi negricioși. Ea se apără cu succes, protejîndu-și poșeta.)

VÎNZĂTORUL (*își închide repede valiza cu marfă, o lasă jos și se aruncă în ajutorul Clientei*) — Stai așa, don'șoară, că te salvez eu! (*lovește cu figuri specifice de Kung-fu pe cei doi atacatori negricioși, în vreme ce Clienta se descurcă imediat cu cel blond. Cei trei își iau tălpășița, nu înainte de a-l fixa cu o privire rea pe Vînzător*)

CLIENTA (*așezîndu-și ținuta și ținîndu-și strîns geanta*) — Merci beaucoup, domnule... cum te cheamă!

VÎNZĂTORUL (*sentențios, dar și ironic*) — Eu apăr mereu tot ce nu este de genul meu și e în primejdie. Ilarion Covașă mă cheamă. Bucovinean get-beget, de la coada vacii. Brun-roșcată!!!

CLIENTA (*scoate din poșetă o carte de vizită și o dă, cu o grație afectată, Vînzătorului*) — Poftim, domnule Bucovinescu, să mă suni. Numai seara! (*și pleacă, la fel de elegantă și tropotînd pe scări*)

VÎNZĂTORUL (*admirativ*) — Așa o domnișoară, s-o pui la cutioară! (*pleacă să-și ia valiza cu marfă, fredonînd „Săracă inima me // Săracă inima me // Fost-am la Madrid cu ie // Fost-am la Madrid cu ie!”...*)

TABLOUL II
Birou prezidențial enorm

Scena 1

La masa ovală șed cei trei șefi de stat și de guvern: Karateman Putinică, în față, Iacob Săracu, în dreapta, și Sindhard Șurubaru, în stînga. În spatele lui K. Putinică, un ecran mare, pe care, la început, se află doar Planiglobul, cu punctele „fierbinți” marcate cu flăcărui. Cînd șefii „din afară” intră în discuție, ei apar pe ecran, cu teletext în limba română. În plafon, sub formă de lampă ovală, este montat un difuzor, la care se va auzi vocea lui Judy Mason. Pe masa ovală, în dreptul fiecărui șef, stegulețe naționale, ape minerale, sucuri.

KARATEMAN PUTINICĂ (*categoric, de parcă ar fi președinte de ședință la Duma de Stat*) — Liniște, domnilor! Avem chestiuni arzătoare la ordinea zilei. care ne vor frige pe toți, dacă nu reconstruim ordinea mondială.

G. D.-BUȘILĂ (*apare pe ecran, teletext*) — Noi o reconstruim și fără voi. De la 11 septembrie înapoi. Vom face biftecuri din talibani și al-kaidani. În Afganistan și oriunde...!

K. PUTINICĂ (*nu-și schimbă expresia cînd îl întrerupe*) — E zona noastră de influență!

ANTONICĂ BLERIOTUL (*ia locul lui Bușilă pe ecran*) — Acolo v-ați frînt voi aripioarele roșii!

G. D.-BUȘILĂ (*reapare pe ecran*) — ...În Irak, Siria, Iran. Îi vom scopi de forțe și dolari pe susținătorii lor legali sau adoptivi.

JING-SENG JIANU (*pe ecran*) — Chestiunea irakiană trebuie rezolvată prin mijloace specifice, în conformitate cu rezoluțiile ONU. Dacă folosești forța împotriva unui om de stat violent, înseamnă că ești de aceeași teapă cu el! (*teletext, desigur*)

ANTONICĂ BLERIOTUL (*pe ecran, teletext*) — De mulți ani, ONU este bunica de care nu ascultă nimeni și la care voi trei, Auto-Refuzații de la Salonul Forțelor de Eliberare Democratică, îi puneți veto-frîne. Singura cale e războiul.

SINDHARD ȘURUBARU (*ferm, teutonic*) — Noi, Europa, nu vrem să fim implicați într-un război cu Irakul, pentru că nu există

dovezi că ar produce ANM-uri și nici că ar avea contacte strânse cu Al Quaida!

IACOB SĂRACU (*împăciuator*) — Nimic nu este imposibil, dacă decizia va fi luată de Comunitatea internațională, pe baza unor dovezi de netăgăduit. Acum însă, nu dispunem nici de astfel de dovezi, nici de rezoluțiile corespunzătoare ale Consiliului de Securitate.

S. ȘURUBARU (*trece scurt pe limba sa*) — Ich bin d'akkord cu mein Kollege aus Verdun: suntem contra unei intervenții militare în Irak și, drept urmare, sub conducerea mea, meine Heimatland nu va participa la atac. („Eu sunt de acord cu colegul meu de la Verdun... Patria mea...“)

JUDY MASON (*voce din plafon, graseiată*) — Pentru că și voi doi și Rasputinică aveți mari interese în Irak. Voi ați crescut la sân acest pui de șarpe. Va trebui să vă supuneți, pentru că acum o singură putere domină lumea.

K. PUTINICĂ (*pare a-i răspunde lui Mason*) — Și fratele meu, Cowboy-ul, le-a vândut armament și instalații sofisticate, spre a-l asmuți contra vecinului de la Nord-Est.

IACOB SĂRACU (*iarăși împăciuator*) — Iar eu am de recuperat 9 miliarde de dolari. Pe cale pașnică!

K. PUTINICĂ (*la fel de calm*) — Eu am cu un miliard mai puțin și aștept cu agenții mei pînă în ultima clipă.

G. D.-BUȘILĂ (*apare pe ecran ținînd un discurs; text de presă*) — ...toate demonstrează că Mr. John Smith și, de acum, Janosz Fekete, ca și Marian Feraru, văd în jurul lor tot mai puține puncte stabile, așezate în tradiția cunoscută de toți ca o conștiință colectivă a întregii societăți umane.

(*K. Putinică se ridică furios și închide ecranul.*)

SPECTATORUL (*se ridică de pe fotoliul său din sală și apostrofează*) — Lasă-mă, domne, cu discursurile astea goale ca actrițele de la Holywood! Mie sî-mi spui franș: intră sau nu România în NATO?

IACOB SĂRACU (*de parcă nu l-ar fi auzit pe Spectator*) — Noi suntem pentru România, dar numai împreună cu Bulgaria și, dacă îl vor scoate din viața politică pe Vadim, antisemitul acela...

JUDY MASON (*voce din plafon*) — Dacă nu vă uneați voi, alternanți de toate culorile, ar fi câștigat Jean-Marie Le Pen, ceea ce demonstrează cât de labil este electoratul. Eu propun să vă concentrați asupra legăturii pe care o poate face România, pornind de la Baltica și ajungând la Marea Neagră și Marea Mediterană. Nu mai enumăr statele de pe acest traseu...!

ANTONICĂ BLERIOTUL (*pe ecran*) — Situația social-economică mondială și cea particulară, pe țări, are influență și asupra comportamentului zilnic al alegătorilor ex-socialiști, ca și asupra opțiunii lor politice. Iată un motiv spre a sprijini România în eforturile sale de integrare euro-atlantică.

K. PUTINICĂ (*nu renunță la tonul superior*) — Țasta este șantaj financiar și o țară ca a mea nu suportă...!

G. D.-BUȘILĂ (*reapare pe ecran*) — Te rugăm să nu uiți și de crimele comise de speț-naziștii dumitale în Cecenia. Caucazienii sunt rude lingvistice cu ibericii și, chiar dacă unii sunt musulmani, Spania, deci și NATO, este alături de ei. Știi cu siguranță de câți ani și de câte războaie au avut nevoie țării dinaintea revoluției roșii ca să-i supună?!?!

ANTONICĂ BLERIOTUL (*pe ecran*) — ...Și tot nu i-au supus definitiv! Eu zic să-ți lăsăm Armata a 14-a să-și retragă în liniște, dar la termen, armamentul și muniția din Transnistria. După care vom rezolva și problema acestui teritoriu. care nu este în nici un caz rusesc. De fapt, granița...

(K. Putinică se ridică furios și închide ecranul.)

IACOB SĂRACU (*diplomatic*) — Prin România și Bulgaria și noi, ca și prietenul meu, I. G. Metallistu', avem mari interese la Dunăre, Marea Neagră și mai departe...

J.-S. JIANU (*reaprinde ecranul*) — Noul drum al mătășii, ca și petrolul și gazele din Asia Centrală, au cea mai sigură trecere prin Marea Neagră și România. Dacă Georgia va fi lăsată în pace...

(K. Putinică, din nou furios, stinge ecranul.)

S. ȘURUBARU (*încearcă să concluzioneze*) — Un consorțiu occidental (*și strânge mâna lui K. PUTINICĂ*), la care să

participe și Rusia și care să preia majoritatea acțiunilor acestui drum ar aduce foșnete mătăsoase în buzunarele și băncile noastre.

Scena 2

Aceiași. Intervenția Spectatorului.

SPECTATORUL (*din nou revoltat*) — Numai la profit vă stă capul, dar la mioriticul carpatin nu vă gândiți! Să-i dați și lui un os de ros. (*se așează*)

K. PUTINICĂ (*bate palma cu cei doi și spune, ca și cum nu l-ar fi auzit pe Spectator*) — Este obligatorie o cotă parte și pentru Țara Marelui Zid, de unde pornește și unde ajunge drumul.

JUDY MASON (*voce din plafon*) — La investiții să țineți cont și de țările care participă, direct sau indirect, la războiul contra terorismului și, bineînțeles, contra lui Saddam.

SPECTATORUL (*sare din nou*) — Eu nu vreau război, eu vreau miliardele lui Ceașcă înapoi!

G. D.-BUȘILĂ (*reaprinde ecranul și concluzionează*) — Războiul îl facem noi, tu să dai bice la... voi să ne aprobe Constanța și Kogălniceanu!

(*Se stinge ecranul și se face întuneric. Apoi se aprinde o lumină violet-albăstrie, care împrăștie un gaz adormitor. Cei trei moțăie cu capul în piept ori pus pe masă. Cel mai dîrz se ține K. Putinică.*)

TABLOUL III

Căsuță la marginea Bucureștilor

Scena 1

Visarion Mitocaru și Vizitatorul. Dialog. O sufragerie mare, cu trei uși, în stilul anilor '20. Ușile duc către holul de la intrare, spre bucătărie, spre dormitoare. La masă șade Negustorul român, ce aranjează niște cartonașe într-un clasor alfabetic. Când se aude soneria, strînge totul, pune în fișetul aflat în dreapta-spate și-l încuie cu grijă. Apoi deschide ușa spre hol.

VISARION MITOCARU — Da, da! Imediat! (*se uită prin vizor, pare mirat, întredeschide ușa, păstrînd lăncișorul de siguranță*) Aveți ceva de vînzare, ori vreți să mă asigurați pe viață?

VIZITATORUL (*în care recunoaștem pe Vînzătorul de martzipan, spune tare prin deschizătură*) — „Lăsați-mi porțile deschise, // Dați drumul visului să zboare...”

V. MITOCARU (*îi răspunde pe același ton*) — „Dezrobiți din gînduri rele // Veți pătrunde tot ce n-ați pătruns!” (*ridică lanțul, deschide ușa larg, îi face semn Vizitatorului să intre, îi strînge mîna bărbătește și îl privește, totuși, scrutător*) Vă așteptam! Pofțiți, luați loc!

VIZITATORUL (*intră în sufragerie și se așează, sigur și comod*) — Am venit la căsuța cu zorele pentru că m-am întîlnit cu doi oameni de ai noștri... Cam îngrijorați!

V. MITOCARU — Sper că le-ați indicat unde să vină !?!?

VIZITATORUL — Sigur! Ei cunosc locul, doar că nu știu cu cine se vor întîlni...

V. MITOCARU — Dacă lucrează cu noi de mai mulți ani... (*Vizitatorul confirmă*) atunci nu-i va surprinde nimic. Și de unde îngrijorarea? Se petrece ceva ce nu știm noi?

VIZITATORUL — Eu vin de acolo, de unde m-am născut, și mă doare rusificarea, care este o altă formă, perfidă, a mancurtizării... Apoi, punerea pe liber a tuturor salariaților TVM și reangajarea lor în funcție de atitudinea față de partidul comuniștilor...!

V. MITOCARU — Cum ați perceput, așa, în scurt, îngrijorarea?

VIZITATORUL — Am folosit parole cu versuri din casetele cu muzică ale prietenilor noștri și texte bine alese din cărțile „Neîmblînzitului”. Eu le-am răspuns sibilinic, dar cu melodii vechi și cunoscute și sunt sigur că aici va veni numai „fata”, Chris. Este plină de talente... Ar fi bine să o trimitem la frații noștri...

V. MITOCARU — Avem nevoie de o legătură permanentă, la vîrf. Cît mai sus, un om de acolo, român verde, solid, perfect stabilizat.

VIZITATORUL — Am pierdut cîțiva oameni, aflați pe treptele a doua și a treia, și care au trebuit să treacă în Afaceri. Românii rămași sînt, cei mai mulți, mancurtizați și foarte greu de abordat. Voronizarea are ceva efecte!

- V. MITOCARU — Mai avem presa. Ăștia pătrund peste tot. Știu că, persuadeați de vreo trei ani; un literat și un ziarist ar reuși!
- VIZITATORUL — Șefii noștri de la Bucale își schimbă mereu prioritățile și oamenii noștri ne pot considera neserioși.
- V. MITOCARU — Și eu i-am înjurat de multe ori. mai ales pentru calicia de care dau dovadă la fonduri. Noi, ca lucrători, ca vechi tălpași, mergem înainte... Asta ne-am ales, asta facem!
- VIZITATORUL (*scoate o hartă și o pune pe masă*) — Eu zic să facem planul și legenda pentru Chris!
- V. MITOCARU — Dacă e vorba de Chris Vicovan, programul e ușor de făcut!

(Cei doi se apleacă asupra hărții; își notează ceva pe foițe, pe care le memorează, apoi le ard în scrumieră)

- V. MITOCARU (*ridică privirea*) — Șefii noștri nu vor, cel puțin unii dintre ei, mai căpoși, să țină cont de un lucru esențial: politica mondială este minată de un paradox, pe de o parte, subordonarea ei necondiționată istoriei de lungă durată sau presiunilor exercitate de cele mai importante valori ale comunităților civilizate...
- VIZITATORUL (*îl continuă*) — ...pe de altă parte, presiunii exercitate de realitatea volatilă, creionată pe zile și ore de către marile canale de televiziune... CNN...
- SPECTATORUL (*intervine din sală*) — America, America!?!? Are să plesnească și America asta cândva, ca orice imperiu umflat prin forță și războaie! Eu vreau dreptate și un loc bun pentru poporul meu. (*se așează*)
- VIZITATORUL (*pare ar fi ascultat cu atenție*) — Dominația SUA pe plan militar, economic și al civilizației nu a început la 11 septembrie... (*ascultă cu atenție zgomote de mașină, destul de îndepărtate, își controlează, din reflex, buzunarele și rememorează poziția ușilor și a ferestrelor*) ...ci imediat după destrămarea URSS-ului. (*zgomotul de mașini a încetat, Vizitatorul se ridică și își pune scaunul în față*) Când prietenii noștri americani au căutat cu disperare parteneri pentru jocul de șah pe tabla mondială. Echilibrul puterilor este un principiu valabil încă de la căderea Romei.

Pe aceste cuvinte se aud zgomote puternice la ușa din față, lanțul de siguranță este rupt, iar ușa de la sufragerie este forțată cu piciorul. Intră Tînărul blond din Piață. El împinge cu revolverul în coastele Clientei. V. Mitocaru se dă cu doi pași înapoi, vede că Vizitatorul „s-a topit” și întreabă cu voce îndelung exersată:

Scena 2

Visarion Mitocaru, Dandy și bodyguardzii, Clientul.

V. MITOCARU — Cine ești dumneata și de ce forțezi ușile...?

BLONDUL (*obraznic, o silește pe Clientă să se așeze și schimbă țeva armei la ceața acesteia, afectat*) — Eu sînt Dandy Sîncrăian, vînător de fuste strîmte. Cei doi tuciurii (*face semn cu capul spre cei doi negricioși rămași în cadrul ușii deschise*) sunt paznicii mei de vînătoare. Mai am încă doi la porțiță și unul în mașina cu motorul pornit.

V. MITOCARU (*calm și ironic, a observat că fata are mîinile libere*) — Și don'șoara? E prietena dumitale?

DANDY (*tot obraznic*) — Moșu'! Eu n-am timp de goange. Dă-ne harta operațiunilor voastre, de la Prut la Odessa și de la Ceremuș la Brațul Chilia, și îți dăm în schimb don'șoara care bate așa de bine! (*face pe miratul*) Oare o fi terminat la „Cuza”?

V. MITOCARU (*trage cu urechea către porțița din curte și plusează*) — O luăm pe don'șoara în custodie, deși nu este a noastră, iar de dat, îți dăm un șut în fund. (*și îi face semn să se uite în spate*)

Scena 3

Vizitatorul. Lupta. Capturarea.

Dandy întoarce privirea și îi vede pe cei doi loviți cap în cap de către Vizitator și legați fedeleș cu o iuțeață uimitoare. Fata se ridicase, trosnise cu mișcări iuți brațul drept al lui Dandy, care scapă revolverul și mai încasează pumni în bărbie și în stomac și o trosnitură cu palma dreaptă la gît, după care se prăbușește moale.

- VIZITATORUL (*în timp ce îl leagă pe Dandy, ajutat de Clientă*) —
 Șoferul și cu cei doi de la portiță sunt de acum în mâinile
 „mascașilor”. Să-i scoatem și pe ăștia doi!... Dandy rămîne
 aici pînă se trezește, ca să convorbim.
- CLIENTA (*mîndră*) — Nu cred că își va reveni așa de repede! (*pauză*)
 Probabil am fost urmărită pînă aici, altfel nu-mi explic...
- V. MITOCARU (*după ce îl fotografiază din aproape și din diverse
 unghiuri pe Dandy*) — Nu trebuia să vii astăzi! Noroc de
 dumnealui...
- VIZITATORUL (*se prezintă ceremonios, ușor ironic*) — Valentin
 Gheorghiuță, șef de tarla... vînzător, negustor, călător pe
 drum de seară, chitarist și... actor în timpul liber.
- CLIENTA (*degajată*) — Chris Vicovan, proaspătă absolventă,
 karatistă, modistă, computeristă și B.L.T.
- V. MITOCARU (*mirat*) — BE.LE.TE? E o prescurtare?
- CHRIS VICOVAN (*tot mîndră*) — Bună La Toate! Fac orice... Trag
 clape, țepe, trag fermoarul, trag de limbă, trag cu urechea,
 cu firul și cu Internetul! Apropo! Nu mi-am controlat
 lenjeria.
- VIZITATORUL (*către V. Mitocaru*) — Aveți ceva săruri? Să-l trezim
 pe Dandy londonezul. Da' mi se pare că e cam snegurizat!
- V. MITOCARU (*sigur*) — Aflăm noi acuși! Școala lui Eugen
 Cristescu...!

ACTUL AL II-LEA

Motto:

*Foaie verde, foi de nuc,
Vine vremea să mă duc,
În codru, să fiu haiduc...*

(Poezie populară basarabeană)

TABLOUL I (IV)

Stîină la munte

Scena 1

Stîină. Proiecție gară și tren.

Are două intrări, pe lungime. Ferești mici, din folie. Bulzuri de caș pe rafturi. Cazanul mare de fiert laptele. O vatră mare, din care iese fumul ce se înfășoară spre burlanul din acoperiș. Laviță largă, sarici și cojoace. Instrumente de lemn, bucăți de pînză puse la uscat. Pe fundalul scenei, un ecran mare, pe care se proiectează prima acțiune: într-o gară din Banat. Trenul se oprește, puținii călători pleacă grăbiți. Un individ bine îmbrăcat, cu o față măslinie și părul inelat, cu ochelari de soare și cu geantă diplomat, coboară și merge spre capătul peronului. Trenul se pune în mișcare. Doi bărbați îl urmăresc îndeaproape pe Brunet. Îl atacă. Geanta cade și alunecă pe iarba udă pînă la picioarele unui cioban cu oile. Acesta o ia și o duce în stîină. Nu se vede unde a pus-o. Unul dintre atacatori îl urmărește pe Străinul brunet. Cel de al doilea ajunge la stîină, intră, scotocește pe sub sarici și cojoace și găsește geanta. Se așează și încearcă să o deschidă, aplecat asupra ei. Străinul brunet, intrat tiptil, îl lovește cu un box în ceafă, ia geanta și vrea să plece. La intrarea stîinii, în dreapta, se pomenește cu țeava unui pistol pusă între ochi. Este cel de al doilea urmăritor. Ecranul se stinge. Se aprind reflectoarele pentru Scena 2 din stîină.

Scena 2

Cei doi urmăritori și Străinul, la stîină.

Cel de al doilea urmăritor, în care îl recunoaștem pe Halvițarul din Piață, îl împinge spre interior și îl silește să se așeze pe un scăunel cu trei picioare.

VALENTIN GHEORGHITĂ (*ironic*) — Ia poftim, ia poftim, domnule tavarisci! Ori să-ți spun Mister, că ești plin de mistere!...

STRĂINUL (*tace și face o figură nevinovată*)

VALENTIN (*mai dur*) — Scoate, te rog, actele, domnule Taliban, și nu încerca vreun truc, că te bat măr. Aici nu funcționează Drepturile Omului!

STRĂINUL (*scoate cu grijă pașaportul din portofel și i-l întinde, cu ochii la trăgaci*) — Ahmad Abu-Bakr Abdallah, negustor sirian. Am firmă în București, am magazine și conturi la bancă. Sunt cetățean cinstit. (*vorbește bine și clar românește, cu un ușor accent străin*)

VALENTIN (*ia pașaportul și îl citește atent; cu dreapta ține pistolul la fruntea Străinului*) — Îmi dau seama că ți-ai făcut studiile în România și că ești de mulți ani la noi. Totuși, ce cauți în creierii munților, aici, la Bănila Cîlnic? Îi fi avînd afaceri la Reșița? Sau la Herculane?

STRĂINUL (*vrea să pară calm*) — Nu văd, domnule, de ce aș răspunde la asemenea întrebări?! Sunteți de la Fisc, ori de la Garda Financiară?

AL DOILEA ATACATOR (*se trezește, se pipăie la ceafă, scoate o stichiuță plată din buzunar și trage un gît, după care, cu scule mici, speciale, meșterește la geantă; ironic*) — Oricum, nu suntem din Garda Națională a Măcelarului din Bagdad! Și mai șopocăiește tu mult, că ai să vezi cum îți numeri fasolele!...

V. GHEORGHITĂ (*după un moment de liniște tensionată, aruncă pașaportul pe laviță, se îndreaptă spre ieșire, se întoarce fulgerător și îl altoiește pe Străin cu tocul pistolului. Apoi îi leagă mâinile la spate cu sfori speciale și îl sprijină de perete*) — Acum ai să taci, saddamistule, pînă ce o să vrem noi să vorbești! (*către Nicu, colegul său de urmărire*)

Nicule! tu ești sigur că bîzdîgania aceea nu face bum!!! să ne-negrească fețele?

NICU SPĂȚARU (*meșterind mereu*) — Sigur, nu! dar fii tu bun și purică-i buzunarele Afaceristului, să vezi dacă nu are vreo jucărică butonală!

VALENTIN (*după ce l-a controlat meticulos pe Afacerist*) — Nu are. Eu cred că dînsul este Synthesizerul?!!

NICU (*reuşește să deschidă geanta; fluieră admirativ*) — Io-te, dom'le, ce de mangoți! (*și-i arată pachetele de dolari, împăturite ca la Bancă*) Or fi fiind pentru plata „furnizorilor” din Banat?!!

VALENTIN (*aruncă o privire*) — E prea mult. Eu aş zice că sunt pentru întreaga rețea din țară și vor fi distribuți pe zone. O fi fiind zi de salar? Dar nu văd „angajații”!!

NICU (*a scos pachetele de bani pe laviță, către Valentin, să-i numere, iar el continuă să pipăie interiorul genții cu cuțitașele sale minunate; încrezător*) — Să mă bată Dumnezeu dacă aici nu se mai află vreun diamant pentru noi!

VALENTIN — Ce? E fraier să își pună toată zestrea într-o singură ladă?!

NICU (*continuă căutarea*) — Cocoșul de munte, cînd cîntă de dragoste, nu mai aude nimic... O despărțitură!!! (*moșmondește și scoate o dischetă*) Poftim, Valică, biletul tău de avion pentru Bucale!

VALENTIN (*ia discheta, fluieră victorios și îl privește, zîmbind acru, pe Străinul încă adormit*) — Negustor, ai? Cu magazine și conturi în bancă, ai? (*către Nicu*) O chem pe Chris și mergem la Timișoara. Sunt și aici hackeri-decriptori, angajați la noi, care citesc Coranul de la coadă la cap!

NICU (*satisfăcut*) — Tu ieși pe munte și sună-l pe Barosanu'! Să aprobe el Biga și să pornească Acțiunea TĂVĂLUGUL.

VALENTIN (*ascunde bine discheta la piept, își verifică pistolul și telefonul mobil, apoi iese. Luminile se sting. Se aprinde ecranul mare.*)

TABLOUL II
Poiană la munte**Scena 1**

Ecran. Valentin. Convorbire telefonică.

Din trei părți, pădure de rășinoase. Din stînga, poiana se continuă. Un drum bine bătătorit duce în vale. La marginea pădurii paște o turmă de mioare. Valentin Gheorghiu vorbește la telefon.

VALENTIN *(cu celularul la urechea stîngă)* — Chris? Unde ești?CHRIS *(prin telefon, vocea se aude în difuzoare)* — Sînt în oraș, la barul pe care-l știi.VALENTIN *(la telefon, vocea se aude în difuzoare)* — Întîi dă telefon lui nenea Barosanu' și spune-i de dischetă și de Acțiunea T. ...pe care îl rugăm să o pornească. Spune-i că mergem pe Bega, să citim discheta. Roagă-l să sune la Popescu-Văliug de urgență, să ne trimită o echipă de vînători la Stîna de deasupra haltei Bănila. CFR-istul știe unde. Am văzut niște lupi prin preajmă și e rost de ceva mardeală!CHRIS *(prin telefon, vocea se aude în difuzoare)* — Eu vin să te iau de la Bănila, din haltă.VALENTIN *(la telefon, vocea se aude în difuzoare)* — Rapid! Dacă nu sînt în haltă, vino sus! Pune în față o mașină cu girofar de la Rutieră. Să iei și un Handralău cu tine, din ăia cu chitanțier!CHRIS *(prin telefon, vocea se aude în difuzoare)* — Am pornit. Sediul nostru e aproape.**Scena 2**

Ecran. Valentin. Cei patru și Păstorul. Lupta.

Valentin închide telefonul și urmărește mișcările a patru inși voinici, dar nu prea înalți, care îl înconjoară. Lupta este scurtă. Valentin doboară doi atacatori, dar cei doi rămași în picioare îl dau de pămînt și încep să îl buzunărească. Se aud lătrături puternice. Cinci cîini ciobănești, conduși de un Păstor cu bîtă, atacă. Păstorul îi altoiește zdravăn pe „percheziționiști”, în vreme ce cîinii stau pe pieptul celor doi căzuți și le pîndesc gîturile. Valentin se ridică, își recuperează arma și telefonul și îi mulțumește Păstorului.

Scena 3

Ecran. Valentin. Păstorul. Cei patru. Mașinile de intervenție. Chris.

VALENTIN *(pe ecran, vocea se aude în difuzoare)* — Chiar la timp!

Dumneata ești cel cu geanta alunecată?!

PĂSTORUL *(calm, ca orice bănățean de munte)* — Da. Am trecut pe

la Stîină. Am vorbit cu colegul dumitale și am auzit cîinii.

Apoi i-am asmuțit cu: Hoții, bă!!! Că pentru fiecare animal avem cîte o vorbă...

VALENTIN *(pe ecran, vocea se aude în difuzoare)* — Mulțumesc pentru grabă!

PĂSTORUL *(pe ecran, vocea se aude în difuzoare)* — Noa! Că așe-i la noi! Sărim cu tăți cînd atacă lupchii!

(În difuzoare se aude zgomot de motoare. Pe ecran apar două ARO, un microbuz plin cu „mascați” și mașina cu girofar, din care coboară Chris.)

PĂSTORUL *(ca orice bănățean gospodar)* — Noa, că eu oi mere să pui de măligă mare, c-or să fie mulți la masă!!! Îți și fiind flămînzi după atîta drum și „șlagherei” (luptă). Da' niște pălincă adus-ați?

CHRIS *(pe ecran, vocea se aude în difuzoare; se salută cu Valentin și cu Păstorul)* — Salut, Bucovinescu! Zîua bună, bade! Adus, adus! Țineți aici sacoșa! *(către Valentin)* Mergem?!?! *(se urcă în mașina cu girofar, împreună cu Valentin, și pleacă în trombă. Echipa își începe munca specifică. Păstorul ia sacoșa și pleacă spre Stîină. Ecranul se stinge.)*

TABLOUL III (VI)

Stîină la munte.

Scena 1

Nicu, Valentin și Străinul. Demascarea.

La Stîina din munte. Valentin a revenit de la oraș și șoptește ceva cu Nicu. În cazanul mare clocotește laptele. Păstorul a ieșit la turma sa. Se văd castroanele de lut din care s-a servit cina și un fund mare de

lemn, pe care mai tronează un colț din mămliga uriașă. Străinul s-a trezit și privește uimit în jur.

STRĂINUL (*cu o voce moale*) — Vă rog să-mi dați o cană cu apă!

NICU (*ironic*) — Poate vrei pălincă de Maramu'. A mai rămas pe un fund de sticlă.

VALENTIN (*sarcastic*) — Tu-i promiseseși doi pumni în cap!! Da' acu' e legat! Și vrea să bea apă!

NICU (*același ton*) — Propun să îl torturăm ca în „Cartouche”: să-i turnăm pe gît niște zer rămas de ieri, pînă îl apucă pîtecăraia...

STRĂINUL (*trezit de-a binelea*) — Nu înțeleg expresia!

VALENTIN (*glumeț*) — La fiecare cinci minute te duci la cabina aceea din răzlogi, să stai de vorbă cu Saddam. Avem fir direct!! Pe acolo trec niște cîini cărora nu le plac mirosurile străine...

NICU (*același ton*) — La marginea ocolului am văzut strunga. Eu zic să-l dezbrăcăm în fundul gol și să-l „implantăm” acolo, ca pe oi la muls! După ce îl ungem cu unt proaspăt. Să vină Bălan și Negrilă și Fetița, să-și tocească limbile!

VALENTIN (*îl continuă pe Nicu*) — ...și să-l înhațe de artileria irakiană! Poate îl lasă fără urmași?!?!

STRĂINUL (*hotărît, deși pare a fi intrat frica în el*) — Eu nu sînt irakian! Eu am pașaport sirian și domiciliul în Damasc.

NICU (*lămuritor*) — Ai noștri „monitorizează” încă din secolul XX și piște tăt: de la Secu' la Sighetu', și de la Beba Veche la Negru Vodă, și de la Horodiștea la Zimnicea. Prin urmare, noi știm că ai casă în București, ai familie și copii. Fie-ți milă de viitorul lor!! Ai putea scăpa ieftin!!!

VALENTIN (*pe tonul lui Nicu*) — Dacă ne spui totul!? Cei patru gealați ai tăi sînt deja în anchetă la Reșița. Va veni o mașină să-i ducă la București, la confruntare.

STRĂINUL (*nu pare a se teme*) — Nu cunosc pe nimeni la Banat. Aici nu am decît legături de afaceri!

NICU (*privește fix către cazanul cu lapte fiert*) — Avem cu ce plăti 60 de litri de lapte?

VALENTIN (*se prinde în joc*) — Are șeicul în valijoară! Rămînem la ideea cu dezbrăcatul...

NICU (*plin de naivitate*) — Crezi tu că e bună carnea opărită cu lapte?!?! Sau fiartă?!?!

- STRĂINUL (*se scutură cu oroare*) — Nu veți îndrăzni să mă molestați! Voi spune la Radio Damasc și voi arăta la TV Al-Djazeera.
- VALENTIN (*râde în hohote*) — S-o crezi tu că Al-Djazeera va dori să arate lumii arabe un fund descuamat de terorist eliberat! (*începe „dialogul surzilor”*)
- STRĂINUL (*declamativ*) — „Victoria va fi a noastră, pentru că voi vreți să trăiți, iar noi sîntem gata să murim!” (*texte de presă și, în continuare, către Străin*)
- NICU (*de parcă ar citi un Comunicat*) — În ianuarie a.c., peste trei mii de irakieni au intrat în SUA și s-au „volatilizat”. FBI-ul continuă cercetările...
- STRĂINUL (*același joc*) — „Cu cât e mai mare represiunea, cu atît crește numărul celor ce vor să se jertfească pentru cauza lui Allah.”
- VALENTIN (*ironic*) — Dacă ar ști Allah ce a făcut și mai face Hussein, sodomitul vostru, s-ar converti la creștinism?!?!
- NICU (*tonul de mai sus*) — Și în Polonia dispar irakieni din taberele de refugiați, iar în Germania cei sosiți sunt strict monitorizați, pentru că sînt agenți saddamiști.
- STRĂINUL (*continuă „glorificarea”*) — Imamii glorifică, la slujba de vineri, moartea în numele lui Allah. Eroii noștri ajung în rai la Mahomet, locul plăcerilor nesfîrșite.
- VALENTIN (*direct*) — Noi te trimitem pachet lui Saddam, cu tot cu familie, ca trădător de neam și țară, și vom vedea cît de repede ajungi în rai, la „fecioarele veșnice” și la mesele îmbelșugate.
- STRĂINUL (*se trezește din „recital” și se scutură cu oroare*) — Mai bine mă sinucid! Aici!
- NICU (*tonul de mai sus*) — Unele firme cu proprietari irakieni (*și-l împunge cu degetul în piept*) ascund fapte ilegale. Cehii i-au expulzat pe irakienii „pătați” și i-au predat RFG-ului pe unii Al-Quaidiști...
- VALENTIN (*pe tonul lui Nicu*) — ...ori le-au închis firmele irakienilor ce aveau pașapoarte pakistaneze. Cei mai periculoși sînt „diverșii” care se scurg prin masa de emigranți!
- STRĂINUL (*iar se laudă*) — Sînt cu noi nenumărate state: Palestina, Iranul, Siria și alte optsprezece state. (*nu-și dă seama de*

recunoașterea indirectă a originii) Vom învinge, chiar dacă vor muri cinci milioane de oameni!

NICU (*explicită*) — Shahidzii voștri au vârste între 18 și 30 de ani; unii sînt căsătoriți și au copii. 47% dintre atentatorii sinucigași de pînă acum aveau studii superioare, iar 27% aveau titlul de magistru sau doctor.

VALENTIN (*cu durere*) — De 1400 de ani nu ați adus omenirii decît războaie și distrugerii: întîi arabii, turcii selgiucizi și osmanlîi, din nou arabii, și iar arabii!!!... Peste 200 de ani... dar mai bine nu vă spun anecdota cea mai tare de după 11 septembrie!!!

(*Se termină „dialogul surzilor”.*)

SPECTATORUL (*intervine, mucalit, din sală*) — Bă, frate-meu! Lasă-mă cu turcaleții, că i-am bătut noi și la Podu Înalt, și la Plevna! Mie să-mi-l bagi cu totul în cazanul cu smoală albă, să spună verde-profet ce a căutat în țara noastră, cu cei patruzeci de tîlhari ai lui Ali-Baba-Sadda!

NICU (*mai pune lemne pe foc*) — Laptele fierbe. Demarăm acțiunea „Fundul Irakului”. (*către Valentin*) Dezbracă-l și adă-l la baciul Nicu, să vedem ce brînză facem cu laptele de Bănila!

(*Valentin se apropie cu un cuțit enorm, doar ca să îi taie sforile. Străinul începe să guițe ca un porc la tăiere și vorbește stîlcit:*)

STRĂINUL — Allah Akbar! La illah illa, Mohamad rasulullahi! Nu taie tu la mine! Eu spune tot!

NICU (*se apropie cu reportofonul*) — Așa te vreau, fedainule! Cască gîtița și varsă tot! Da' vorbește clar românește!

STRĂINUL (*își revine cu încetul și spune clar*) — Eu nu-l iubesc pe Saddam, dar îi urăsc pe americani. (*începe să peroreze*) Pentru mine, voința supremă este Allah, iar legea supremă este Coranul. Ei mi-au poruncit să învăț tot de la voi, ca să vă batem cu armele voastre. Djihadul este o obligație.

NICU (*il cîrpește scurt peste gură*) — Iar faci propagandă islamică!!! Spune concret țintele voastre din România. Unde aveți să loviți odată cu războiul?

- VALENTIN (*fals împăciuator*) — Măi Ali-Baba, noi avem adresele și fotografiile și tot ce ne trebuie de la cei patruzeci de tâlhari ai tăi, așa că, SESAM, DESCHIDE-TE! Toarnă tot ce știi, ca să nu-ți adun fasolele de pe jos! Aici nu e nisip. Le poți strînge ușor!
- STRĂINUL (*continuă perorația, parcă mai obosit*) — În fața lui Allah, eu nu sunt decît un fir de praf. Allah, Susținătorul și Stăpînul, mă poate înălța și mă poate distruge. Soarta mea este scrisă în Cartea sfîntă aflată în Cer.
- NICU (*zîmbind șolticar, aduce un vas din lemn plin cu miere și începe să-l ungă pe Străin pe față și pe păr*) — Miere, dulceeee, mult dulceeee...!
- STRĂINUL (*se zbate inutil*) — Ce? Ce faceți cu mine? Protestez! Mă plîng la Apador! La Comitetul Helsinki!
- VALENTIN (*meticulos, îi scoate haina, cravata și cămașa și maieul*) — Io-te-te! Strămoșul omului! Nu-i nimic, perișorul prinde bine la miere! Te facem hîrtie de prins muște, bondari, albine și... și...
- NICU (*rîde sarcastic*) — ...Și Moș Martinii! Poate îl atinge ăla bătrîn și șchiop la scăfîrlie și îi vine glagoria la cap. Prima tură, pînă la prînz. Dacă mai rezistă, îl dezbrăcăm complet și-l legăm la bradul trăznit de la marginea ocolului, pînă la cină, fără apă și fără hrană! Precis va începe să ciripească!
- STRĂINUL (*s-a înfuriat și răcnește*) — Torționariilor! Inchizitorilor! Ceaușiştilor! Securiștilor! (*și se oprește, căci Nicu i-a trîntit un dos de palmă peste gură, însîngerîndu-i buzele*)
- NICU (*îl ridică și îl împinge către ieșirea din dreapta*) — Aideam, bre! Martirul lui Allah! Aici nu e tembeliziune, să o faci pe artistul! Aici nu te admiră decît mioarele, acelea care fac: Beee!
- STRĂINUL (*se zbate și aruncă printre buzele învinețite*) — Vidraru... Ambasadele SUA și Angliei... Barajul Văliug... și... și CASA POPORULUI!
- VALENTIN (*rîde*) — Bă Nicule, ăsta e dilu rău! (*către Străin*) Păi vă trebuie cinci avioane, ca la Pentagon sau Gemenii, sau un tren plin cu dinamită...! Ia așează-l la loc și pune-i la gură muzicuța cu casetă! Continuăm: date, echipe, locul...

Reflectoarele se sting. Se schimbă decorurile pentru Tabloul VII.

TABLOUL IV (VII)
Cabinetul prezidențial anterior

Scena 1

Cei trei șefi de stat și de guvern. Djinii. Cîntecele șefilor.
Ecran. Vocea din plafon.

Lumina violet-albăstruie împrăștie un gaz adormitor. A ațipit și K. Putinică. Prin aerul dens zboară trei djini (duhurile islamului). Au voci pițigăiate și transmit cîte un mesaj la urechea fiecărui șef, din stînga și din dreapta.

PRIMUL DJIN (*la urechea dreaptă a lui K. Putinică*) — Ai afaceri de opt miliarde de dolari cu Saddam, dușmanul poporului irakian și al lumii arabe. Ți-ai retras doi generali, decorați de Saddam, cu cinci zile chiar înainte de război.

AL DOILEA DJIN (*la urechea dreaptă a lui Iacob Săracu*) — Tu aștepti nouă miliarde de dolari de la Cameleonul politic din Bagdad. Serviciile tale secrete i-au furnizat lui Saddam date concrete despre discuțiile cu americanii și pertractările din sînul UE. Ești un trădător al lumii vestice.

AL TREILEA DJIN (*la urechea dreaptă a lui S. Șurubaru*) — După '45, ați devenit pacifiști și ați privit de la balconul prosperității voastre suferințele nenumărate ale popoarelor aflate sub dictaturi estice sau autocrații arabo-musulmane.

PRIMUL DJIN (*la urechea stîngă a lui K. Putinică*) — Tu vrei să intri cu trupele în Georgia, ca să-i sugrumi definitiv pe cecenii care cred în noi și în Allah. Vei pierde, iar Imperiul tău se va destrăma!

AL DOILEA DJIN (*la urechea stîngă a lui S. Șurubaru*) — După 1945, țara ta își câștigase renumele de partener credibil și inteligent. Acum ați devenit o marionetă docilă pentru Rusia și Franța. Rezolvă-ți thatcherian problemele economice, altfel vei ajunge ca Argentina. Lasă politica mare în grija celor mari.

AL TREILEA DJIN (*la urechea stîngă a lui I. Săracu*) — Tu nu ești și nu poți fi generalul De Gaulle! Ai vrut să menții bunăstarea francezilor susținând pe toate căile dictatura saddamistă. În numele lui Allah, te conjur, clapon chelios,

să-ți betonezi bine fundul când bulldogul american îți va da un șut.

(Djinii și lumina albastră dispar cu încetul, ca și ceața adormitoare. Cei trei șefi pot fi văzuți acum în poziții excentrice.)

KARATEMAN PUTINICĂ *(stă în cap pe parchet și se sprijină în coate)* — Ce bine se vede lumea de jos! *(apoi începe să cînte pe melodia rusească „Katiușa”):* Când se scutură de vînt castanii // Și yankeii pleacă la război, // Au lăsat sicrie albe-n gară, // Du-te-n Golf și vino înapoi! *(Rămîne în această poziție pînă termină și cei doi musafiri.)*

IACOB SĂRACU *(șade cam mototolit și are în brațe o „Marianne” cu coif și steag tricolor francez, pe care încearcă să o sărute, iar ea îi măsoară talia. Cîntă și el un cîntec, pe melodia interpretată cîndva de Yves Montand, „Îmi place să mă plimb pe Marile Bulevarde”)* — Bush se plimba bulevard // Și avea o javră jigărită // Și zicea că-i leopard! // Bush se plimba pe bulevard // Yes, tanti Shock, yes, tanti Shock // Striga pe tanti-sa. *(Rămîne astfel pînă ce termină și S. Șurubaru cîntecul său.)*

SINDHARD ȘURUBARU *(mărșăluiește prin birou, înfășurat în lozinci ale Sindicatului „I. G. Metall”. Și el cîntă un cîntec, pe melodia soldățească germană din anii '39-'45, „Vor der Kaserne”).* — Lîngă cazarmă, la un grosse Thor, // Șade Jacques Săracu // Visînd petrol cu dor!... *(Își caută locul, se trezește din starea de drogat, ca și ceilalți și se uită cu mirare la ecranul aprins acum.)*

G. D.-BUȘILĂ *(apare pe ecran foarte vesel, în fața militarilor americani din Kuweit; cîntă un cîntec, pe melodia „It's a Long Way to Tipperary”, pe care îl auzim în difuzoare)* — Voi sunteți urmașii Romei, // Niște răi și niște fameni! // E rușine omenirii, // Să vă zică vouă oameni! // Ghiță Lungu-i de părere că arabul e cu noi, // Ghiță Lungu, ioc! putere, // El vrea money înapoi!...

(Ecranul se stinge. Cei trei își reocupă locurile, deloc rușinați. „Marianne” a dispărut pe ușă, Șurubaru și-a aruncat pancartele. Intră trei ofițeri ruși, care se plasează la spatele celor trei Șefi.)

- K. PUTINICĂ (*răstit, în rusește*) — Kto vam razreșil? Ubrajtesî atsiuda! Bîstro! (Cine v-a permis? Cărați-vă de aici! Repede!)
- S. ȘURUBARU (*nedumerit*) — Was ist das? Heraus! Alles ist hier geheim! (Ce înseamnă asta? Afară! Totul aici este secret!)
- I. SĂRACU (*hotărît*) — Sortez, vite! (Ieșiți, repede!)
- PRIMUL OFIȚER (*nu ia în seamă ordinele*)(*vorbește binișor rusește, dar cu accent străin, și i se adresează lui K. Putinică*) — Glianka, Vanka, pupîri letit! (Privește, Vanka, zboară o pupăză!) (*continuă în românește*) Ia să punem noi filmul cu Cecenia și tu ai să ne spui cînd ai de gînd să renunți la Georgia și la săracii mei ceceni!

(*Film pe ecranul mare. Luptele de la Groznî și din munți. Crimele oribile ale Speț-naz-ului. Înainte de film se auziseră zăvoarele de la uși închizîndu-se, iar cei trei Șefi fuseseră legați cu benzi adezive dure și întorși cu fața spre ecranul mare. Putinică încearcă în zadar să butoneze sub pupitrul mesei – contactele fuseseră tăiate.*)

JUDY MASON (*voce din plafon*) — „Rusia este condusă acum de KGB-iști, foști ofițeri, pătrunzători și sceptici. De aceea declarațiile lor nu pot fi luate ca sincere sau *ad literam*.”

(*Text de presă, declarație americană la nivel înalt*)

- K. PUTINICĂ (*după ce s-a sfîrșit filmul și s-a stins ecranul, vorbește dîrz și fără umbră de teamă*) — Cecenia, Daghestanul, Ingușetia sunt parte integrantă a Federației Ruse. Noi avem mîină liberă din partea Americii în Cecenia, vom avea și în Georgia. Eventual, îl vom schimba pe Șevarnadze...
- PRIMUL OFIȚER — Chiar dacă soția ta este în mîinile noastre și noi îi vom face ei ceea ce le fac speț-naziștii tăi femeilor cecene?!?
- K. PUTINICĂ (*neînduplecat*) — Mai bine să mă urască nevasta, decît să mă blesteme Rusia! Granița noastră va merge din nordul Kazahstanului pînă la Brest.
- AL DOILEA OFIȚER (*blond, cu fața lată și dinții mari, schimbă locul cu primul ofițer la spatele lui K. Putinică*) — Cît crezi că ai să-l mai ții în brațe pe Smirnă Maracuțov?! Îmi pare că ești de-al lui Putină, din Răscăieți, da' te-ai

rusificat. Retrage armamentul, muniția și resturile Armiei a 14-a și lasă Transnistria Ucrainei. Granița noastră a fost de 600 de ani pe Nistru!

SMIRNĂ MARACUȚOV (*apare pe ecranul mare și vorbește obraznic*) — Fără semnătura mea nu pleacă la Moscova nici o grenadă! Cine vrea teritorii străine, să vină la noi la Tiraspol să bea un păhăruț din „Aistul” acela de 5 stelute, adus de la Cimișlia și să vadă că Evropa nu se termină la Pruteanu, cu limba sa lată de moldovean care lipește timbre! (*ecranul se stinge*)

AL TREILEA OFIȚER (*stă la spatele lui Șurubaru, îi ține capul drept spre ecran, pe care încep să se deruleze imagini din lagărele naziste de la Auschwitz și Buchenwald, după care sînt înlocuite cu imagini din Afganistan: trupe germane de menținere a păcii.*) — N-au murit destui Fritzi și Johanni la Kabul și Kandahar?! Afganii sînt un popor liber și nesupus de sute de ani. Plecați și lăsați-ne în sărăcia noastră! (*pe timpul vorbirii, ecranul se stinge*)

S. ȘURUBARU (*declară ritos*) — SUA duc o politică aventuroasă în lume și în special în Afganistan. Noi, ca membri ai U.E. și iubitori de pace, ne-am trimis soldații să apere poporul afgan de talibani, al-quaidiști și alți teroriști. Noi nu sîntem fasciști, noi aducem pacea și democrația în lume!

Scena 3

Uciderea celor trei ofițeri

O lampă se coboară din tavan și de deasupra ei pornesc trei discuri lucitoare, care se rotesc cu viteză mare și care îi lovesc pe cei trei ofițeri: pe primul – în frunte, pe al doilea – în gît, iar pe al treilea – în piept. Acesta, ultimul, cade mai greu și moare în chinuri. Garda prezidențială reușește să deschidă ușile mari și să năvălească în sală, ca să-i „aresteze” pe cei trei, deja morți. Alții îi dezleagă pe cei trei Șefi. Apoi își reiau locurile la uși, după ce au scos cadavrele.)

Scena 4

Cei trei Șefi. Garda prezidențială.
Un discurs. Intervenția Spectatorului.

K. PUTINICĂ (*relaxat, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic*) — Și acum să organizăm lumea de după război! Eu voi pleca la Londra...

SPECTATORUL (*intervine dîrz; către K. Putinică*) — Bă, nepotul bucătarului lui Stalin! Poate te-nfîlnești cu Churchill și cu Roosevelt și mai puneți de-o Yaltă-Maltă!?!?

K. PUTINICĂ (*imperturbabil; către Spectator*) — Domnule Societate civilă! Dacă vrei să devii musulman, fundamentalist islamic și să te tai împrejur, te invităm la Moscova. Avem aici specialiști pentru asemenea probleme, iar operația va fi astfel efectuată, încît nu mai crește nimic la loc!

(Text de presă. Spectatorul se reasează, nemulțumit.)

ACTUL AL III-LEA

Motto:

„Sute de ani stătut-au stăpîni pînă la Nistru,
Luptînd cu răsăritul, cu ciubul cel sinistru”

Mihai Eminescu

TABLOUL I (VIII)

Căsuță în Buțucani

Scena 1

Negustorul basarabean și Producătorul român.
Convorbire.

Căsuță în Buțucani. Pridvor moldovenesc, în față. Pe mijloc, un hol, din care se deschid ușile spre două camere mari, în dreapta și în stînga. În spate, vizaviuri cu bucătăria și magazia. În camera din dreapta stau la masă cei doi bărbați: Negustorul basarabean și Producătorul român. Pe masă, hărți ale Basarabiei și ale Ucrainei.

NEGUSTORUL BASARABEAN (*poruncitor*) — Să încetați finanțarea partidelor naționaliste, a manifestațiilor pentru unire! Moldova nu se va uni niciodată cu România!

PRODUCĂTORUL ROMÂN (*calm, dar ferm*) — Noi nu finanțăm decît cultura, revistele. Și elevii și studenții care vin la noi la studii...

NEGUSTORUL BASARABEAN (*îl intrerupe*) — ...ca să-i românizați, să le injectați otrava naționalismului românesc. Ei sînt moldoveni și basta!

PRODUCĂTORUL ROMÂN (*la fel de calm*) — Să nu confundăm cetățenia cu naționalitatea, ca în Franța! Noi îi primim pe toți tinerii care vor să învețe, indiferent de origine. Ei vin la școli bune, la învățămînt superior. Să învețe Istoria Românilor.

- NEGUSTORUL BASARABEAN (*explicativ*) — Noi avem o istorie a noastră, a Moldovei. Și pe asta trebuie să o învețe elevii și studenții. Noi sîntem un stat independent, cu o limbă și o Constituție proprie.
- PRODUCĂTORUL ROMÂN (*ironic*) — Probabil „istoria” voastră începe la 1812, cînd erați gubernie rusească, după ce ați fost ruși din trupul Moldovei?!?! Sau la 1945-1947, cînd v-ați făcut republică sovietică?!?! Istoria nu poate fi negată! Ea a fost și este falsificată în interesul marelui vecin sau al potențailor locali. Care vor **numai** puterea, indiferent de suferințele poporului...
- NEGUSTORUL BASARABEAN (*obraznic*) — Care popor, domnule Fărăfrică? Nici nu cred că acesta este numele dumitale de familie! Românesc! Majoritatea o formează la noi rusofonii. Mai avem, în plus, moldoveni și români. Iar rușii ne-au ajutat din totdeauna să ne rezolvăm problemele naționale, economice, sociale. Mulți cetățeni moldoveni lucrează ori s-au mutat în Caucaz, în Kazahstan, ori în Siberia. Și ei vorbesc rusește.
- PRODUCĂTORUL ROMÂN (*nu ia în seamă cele spuse de convorbitor*) — Ați pierdut ocazia perfectă din anii '91-'92. Noroc de tancurile decedatului guvernator siberian, fost comandant al Armatei a 14-a. De ce nu renunțați la federalizare? Nu vă dați seama, domnule OCHEANĂ, — așa îi cheamă pe toți agricultorii din Volintiri și Carahasan... OTEAN este un nume rusificat — că astfel vă distrugeți statul?!?!
- NEGUSTORUL BASARABEAN (*înciudat*) — Mă numesc Afanasii Otean și nu am nici o legătură cu oloierii și sadovnicii din Sud. (*lămuritor*) Degeaba ați dus tratative cu Ucraina ca să preia Transnistria și să vă cedeze Nordul Bucovinei și Sudul Basarabiei. Ele aparțineau Rusiei și Rusia le-a cedat Ucrainei. Românii sunt minoritari în ambele regiuni. Iar Rusia nu va ceda nicicînd zona industrială din Republica Transnistreană. Punct strategic!
- PRODUCĂTORUL ROMÂN (*mai dîrz*) — Făcătura aceea stalinistă va dispărea în istorie ca un buh rău. OSCE și UE vor interveni cu forțe de pace... Nu le convine un conflict la granița de Est!

SPECTATORUL (*din sală, intervine categoric*) — Da, da! Să plece toți rușii înarmați de la Nistru și să-și ia cu dînșii bombele și Kalahurile! Biserica românească să fie legată numai de București!

(*Negustorul basarabean pocnește tare din degete. Intră Dandy cu cei doi gealați ai săi.*)

Scena 2

Cei doi, plus Dandy și bodyguardii. Răpirea Spectatorului.

Aceiași, la care se adaugă Dandy și cei doi gealați. Negustorul basarabean îi șoptește ceva la ureche lui Dandy, care își cheamă ajutoarele.

DANDY (*către cei doi negricioși*) — Haideți, giuleșteni. Să rezolvăm o problemă curată.

(Ies spre culoarul din mijloc, apoi ajung în sală. Îl invită la o discuție pe Spectator, punându-i țeava pistolului în coaste. Îl duc pe scenă. Între timp, i-au legat mâinile la spate.)

PRODUCĂTORUL ROMÂN (*se ridică*) — Protestez! Este o încălcare flagrantă a drepturilor omului și ale cetățeanului!

NEGUSTORUL BASARABEAN (*repetă o declarație a lui Putin despre Cecenia*) — Vorbiți despre încălcarea drepturilor omului în Moldova. Dar, concret? Ale cui drepturi? (*către Spectator*) Prenume, nume de familie, contacte?

PRODUCĂTORUL ROMÂN (*Se repede să îl elibereze pe Spectator, dar se oprește în momentul în care Negustorul scoate de sub masă un pistol-mitralieră și îl îndreaptă către dînsul*) — Este un cetățean liber! Are dreptul la o opinie!

NEGUSTORUL BASARABEAN (*rîde sardonice*) — Libertatea i-o dăm noi! (*și bate cu degetele în patul armei*) Iar dînsul are dreptul să vorbească, să spună tot.

SPECTATORUL (*dîrz*) — Forța dreptului va învinge dreptul forței! S-au prăbușit atîtea imperii construite prin violență! Se va destrăma și Imperiul rusesc! Procesul a început în '89 și este ireversibil.

- NEGUSTORUL BASARABEAN (*se face că nu vede că Dandy i-a înfipt Spectatorului un pumn puternic în zona rinichilor; acesta geme, dar nu se încovoiaie*) — Dumneata să ne spui exact: ce relații ai cu România? Cine te plătește? De unde aveți dolarii cu care îi „hrăniți” pe manifestanți?
- SPECTATORUL (*ridică bărbia, privește în față, departe, și recită, stil canon bisericesc*) — Ne-o cuprins un mare foc, // Vestea nu-i bună deloc, // Robi picat-am rusului, // Rusului, moscalului. // Și de-acu cine mai știe // Dacă o mai fi să fie // Slobod Prutul să mai trecem // Și cu frați să mai petrecem! (*poezie populară din volumul „Basarabia și basarabeni”, 1991*)
- NEGUSTORUL BASARABEAN (*către Spectator*) — Ia te uită! Părintele Kabinov este și poet?!?! Când le-ai scris? Poate la ședințele aceluia Partid al PÎRLIȚILOR CRETINI DEMORALIZAȚI?
- PRODUCĂTORUL ROMÂN (*hotărât*) — Domnule Binoclu-Pește din apa Nistrului, știam că mă întâlnesc cu profesioniști, nu cu panglicari.
- NEGUSTORUL BASARABEAN (*ironic*) — Spasibo, brat Kupeț! (Mulțumesc, frate Negustorule!) Noi avem multe calificări și multe profesii... Împreună!
- SPECTATORUL (*către Producător, arată că nu-l cunoaște*) — Mulțumesc, domnule! (*către Negustor*) Versurile au fost compuse de poporeni asupra rușilor, în Basarabia răpită la 1812. Domnul Dumnezeu nostru le-a ocrotit credința și limba strămoșească!
- NEGUSTORUL BASARABEAN (*mîndru*) — Noi... (*se corectează repede*) adică marele popor rus pravoslavnic v-a eliberat de sub păgîinii de turci. El vă este frate de cruce!
- SPECTATORUL (*fără teamă, către Negustor*) — Să-ți mai dau o poezie, domnule Kuptov, ca să te lămurești de cum ne-au răstignit pe crucea țaristă frații tăi pravoslavnici: „Frunză verde nenufar, // Rău de fire e muscal // El te-ndeamnă la frăție, // Frate, zice, ca să fie. // Să nu-l crezi nici cînd îți jură, // Că el cruce-atunci ți-o fură.” („Basarabia și basarabeni”, 1991)
- DANDY (*furios, îl lovește pe Spectator în ceafă, dar nu reușește să-l doboare*) — În genunchi, cîine blestemat! Ți-ai trădat tatăl și neamul!

- SPECTATORUL (*amețit de lovitură, reușește să vorbească limpede*)
 — Neamul meu vine de la mama, iar tata ne-a binecuvântat pe mine și pe românii și pe ucrainenii care am luptat cu AKM-ul în mână, contra tancurilor generalului Lebădă. (*ironic*) Noroc că a murit, săracu'! Altfel, cine știe, ajungea guvernator de Feștelița, ori de Cioburciu! Că știa să zboare!...
- NEGUSTORUL BASARABEAN (*se ridică furios și îl lovește cu pumnul în gură*) — Să nu îndrăznești să întinezi memoria unui general-erou, blestematule! Tu și cu popimea ta ortodoxă ați răzvrătit blîndul popor basarabean contra patriarhului Alexei! Ce? E mai salvatoare așa biserica pravoslavnică, scindată între București și Moscova?
- PRODUCĂTORUL ROMÂN (*a vrut din nou să sară în ajutorul Spectatorului, dar Dandy și-a mutat țeava pistolului în ceafa sa*) — Bine zicea cine zicea că sunteți barbari, asiatici! Torturați de pomană un cetățean vrednic de stimă. Și demn.
- DANDY (*haios ca pe Podu' Grant*) — Stai cuminte, nene Sereistu', că te găuresc îndată și te îngropăm în ciment, în pilonii de la Podul Prieteniei! La Ungheni.
- SPECTATORUL (*scuipă un dinte și sînge, pe masă, dinaintea Negustorului și declamă șuierat*) — „Rusule, păgîn și rău, // Osîndi-te-ar Dumnezeu, // Cum te-oi blestema-te-eu: // Să piei cu tot cu neamul tău, // Că ți-i neamul nătărău, // Că ți-i neamul păcătos, // Ca un șarpe veninos — // Nu te mușcă pe din față, // Da' te mușcă pe din dos, // Să-ți răpească biata viață // **„Și pămîntul cel mănos.”** (adaus propriu, A. S., „Basarabia și basarabenii, 1991)
- NEGUSTORUL BASARABEAN (*se plimbă furios și înjură rusește; apoi se adresează lui Dandy și celor doi gealați*) — Vașu Mati!... Luați-l și țineți-l în dormitor pînă la ceasul 22:40. Vor veni trei mașini cu băieți tunși și hotărîți și-l vor duce să-i arate apa Nistrului. (*către Spectator*) Iar dumneata, domnule Kabinov, Vlad Sergheevici, vei sta în celula de doi pe doi, cu pîine și apă, — că tot îți place postul negru —, pînă ce te vei hotărî să vorbești. Îți recomand liniște totală, post și rugăciune...! Că altceva nu te mai ajută! (*se reasează, cu Kalahul îndreptat spre Musafir. Cei trei îl iau pe Spectator și ies din scenă.*)

Scena 3

Ecran și discurs. Cei doi șed la masă.

Pe ecranul mare din spatele scenei apare K. Putinică, ținând un discurs. Teletext în românește.

K. PUTINICĂ (*pe ecran*) — „Întreaga noastră experiență istorică dovedește faptul că o țară ca Rusia poate trăi și se poate dezvolta în granițele actuale numai atunci când este o mare putere.” (*text din presa internațională*) Camaradul nostru, Soljenițin, a desenat o hartă cu granițele adevărate ale Rusiei: Marea Albă, Marea Baltică, Marea Barentz, Oceanul Înghețat de Nord, Oceanul Pacific... Ea cuprinde: Rusia actuală, Caucazul, Nordul Kazahstanului, Belarus, Ucraina, Moldova. Noi vom realiza această hartă! (*ecranul se stinge*)

NEGUSTORUL BASARABEAN (*condescendent*) — Ai auzit, frate Negustorule, cum se face politica mare?!?! Dă o declarație de renunțare în numele Adunării voastre de șnapani, — că doar ești deputat, nu? —, și va fi liniște și pace! Serviciile noastre cooperează peste capul tău... Nu vă mai împotriviți, voiăștia, pionii, nebunii. Basarabia e pierdută pentru voi. O vom diviza în trei unități federative și vom alipi bucățile pe rînd. Rusia va fi unică și indivizibilă, — de la Prut la Oceanul Pacific! (*cîntă rusește*) Harașa strana Rumânia, // Da, Rossija lucișe vseh! (E bună țară, România, // Da, Rusia e mai bună decît toate!)

PRODUCĂTORUL ROMÂN (*trage cu urechea la zgomotele de afară, apoi zice cu siguranță*) — Domnule Negustor de arme și suflete! Eu îți voi răspunde cu o anecdotă de pe vremea Răposatului: Ceaușescu, Brejnev și Reagan s-au hotărît să se conserve prin criogenare, pentru o sută de ani. Trece timpul și primul care se trezește este nea Nicu. Iese din sicriul de sticlă și deschide televizorul. Se transmitea Congresul PCR-ului. Se aud lozinci: „La al XXXIV-lea Congres, Ceaușescu reales!”. Se îmbracă și fuge la Casa Poporului să-și reia funcția.

NEGUSTORUL BASARABEAN (*devine curios*) — Dar Leonid Ilici?

PRODUCĂTORUL ROMÂN (*îi face semn să tacă*) — Stați așa! Mai întâi, Reagan! Se ridică, deschide televizorul și vede știrile de la NBC: „În Republica Independentă Iowa, colhoznicii au obținut 20 de tone de grâu la hectar!” Se culcă la loc și moare.

NEGUSTORUL BASARABEAN (*rîde satisfăcut*) — Aha, aha! Vezi? Am învins!

PRODUCĂTORUL ROMÂN (*calm și în așteptare*) — Nu vă grăbiți! Tortul vine la urmă! Se ridică și Brejnev și cheamă medicii. Un chirug militar îi aduce un comunicat de presă și, privindu-l cu milă și oroare, îi citește: „Statul român de la Nistru pînă la Tisa și de la Dunăre la Ceremuș a încheiat un Tratat de prietenie veșnică cu Rusia Kieviană, care a reunit sub sceptrul său pe malorosieni, pe velicoruși, pe bieloruși și a returnat vecinilor teritoriile răpite de țariști și de bolșevici. Inclusiv Finlandei!” Se înfurie, face spume la gură, se culcă la loc și moare.

NEGUSTORUL BASARABEAN (*în culmea furiei, vorbește rusește*) — Nikogda etovo nie budet! (Niciodată nu se va întîmpla așa ceva!) (*se reasează la masă și bate cu pumnul*) Nikogda! (Niciodată!)

Scena 4

Autocamionul. Valentin și Nicu. Eliberarea Spectatorului.

Se aude o bubuitură puternică, de parcă ar fi cutremur. Peretele din dreapta este dărîmat de botul unui autocamion MAZ, care intră în scenă... Producătorul răstoană masa peste Negustorul uluit. Valentin, cu șapcă și scurtă de piele, sare din cabină și, la un semn al Producătorului, se repede în coridor... Nicu, îmbrăcat la fel ca Valentin, îl leagă pe Negustor și îi pune căluș. Producătorul urcă repede în cabină, iar Nicu la volan. Din coridor se aud zgomote de luptă, urlete.

PRIMA VOCE (*urlet*) — Hauleu, muică! Mi-ai spart nasul, caraliule!

A DOUA VOCE (*urlet*) — Lua-te-ar Benga, Halvițarule! (*alt urlet*)
Mi-ai rupt mîna, Bulangiule!

Valentin revine însoțit de Spectator, acum dezlegat, urcă în cabină alături de Producător și de Nicu. Autocamionul ambalează și se retrage cu spatele într-un nor de fum. Valentin aruncă pe fereastra mașinii o fiolă de gaz și se adresează celor patru: Dandy, Negustorul, încă legat, și cei doi gealați.

VALENTIN (*surîzător și sigur*) — La revedere, tovarăși!

Cortina se lasă pe muzica lui Beethoven, „Oda bucuriei”.

SFÎRȘIT

P.S. Autorul menționează faptul că au fost folosite texte din presă, emisiuni de radio și televiziune, românești și străine.

24 septembrie 2003

Iași

ȚUGULANU' PAPĂ MARTZIPANU'

- supliment regie -

I. TABLOURILE:

1. Piață bucureșteană – numai în Tabloul I.
2. Biroul prezidențial sau Cabinetul prezidențial – în Tablourile II, VII.
3. Căsuță la marginea Bucureștilor – numai în Tabloul III, dar poate fi utilizată, cu mici modificări, în Tabloul VIII.
4. Stîna la munte – În Tablourile IV și VI; poate fi folosită ca „față” în Tabloul V.
5. Poiană la munte – numai în tabloul V; acțiunea se petrece pe ecran, avînd ca „față” – stîna.
6. Căsuță în Buțucani – numai în Tabloul VIII; poate fi uzitată căsuța din Tabloul III, cu mici modificări.
7. Gară la munte – halta Bănila Cîlnic, pe linia 915, între Caransebeș și Reșița; Tabloul IV, numai pe ecran.

II. PROIECȚIILE PE ECRANUL MARE:

A. în Tabloul II	- George W. Bush, 5 apariții; teletext
- Tony Blair, 4 apariții; teletext
- Președintele chinez, 2 apariții; teletext
B. în Tabloul IV	- Valentin
- Nicu
- Străinul
C. în Tabloul V	- Valentin
- patru atacatori (pot fi folosiți cei patru din garda prezidențială din Tabloul VII)
- Păstorul bănățean
- Chris Vicovan
- grup de mascați de la Serviciile Speciale
- (2 autovehicule ARO; un autovehicul cu girofar)

- D. în Tabloul VII - George W. Bush, 1 apariție; cântec cu teletext
- lagărele naziste de la Auschwitz și Birkenau
(Buchenwald)
- imagini din Afganistan – trupe de menținere a
păcii
- E. în Tabloul VIII - Vladimir Putin, discurs; teletext

III. PERSONAJELE ȘI INTERVENȚIILE LOR:

1. Valentin Gheorghită, alias Ilarion Covașă, Vînzătorul de halviță
- apare în Tablourile I, III, IV, V (pe ecran), VI, VIII.
2. Nicu Spătaru, alias Clientul, apare în Tablourile I, IV, VI, VIII.
3. Chris Vicovan, alias Clienta, B.L.T. - apare în Tablourile I, III și V
(pe ecran).
4. Negustorul basarabean, alias Afanasii Otean - apare în Tabloul
VIII.
5. Visarion Mitocaru - apare numai în Tabloul III; actorul îl poate
interpreta și pe Producătorul român din Tabloul VIII.
6. Dandy Sîncrăian - apare în Tablourile I, III, VIII.
7. Afaceristul străin - apare în Tablourile IV și VI.
8. Iacob Săracu, Jacques Chirac, președintele Franței - apare în
Tablourile II și VII.
9. Sindhard Șurubaru, Gerhard Schröder, cancelarul RFG - apare în
Tablourile II și VII.
10. Spectatorul, alias Vlad Kabinov - apare în Tablourile I, II, III, VI,
VII, VIII.
11. Producătorul român, alias Trică Fărăfrică - apare numai în
Tabloul VIII; poate fi jucat de interpretul lui Visarion
Mitocaru.
12. Trei ofițeri în uniformă rusească - apar numai în Tabloul VII.
13. Păstorul bănățean - apare numai în proiecțiile din Tablourile IV și
V.
14. Georgică Diablu-Bușilă, George W. Bush, președintele SUA
- apare numai în proiecțiile de pe ecran, în Tablourile II și
VII; teletext și cântec.
15. Judy Mason, vocea din plafon - apare numai în Tablourile II și
VII.
16. Jing-Seng Jianu, președintele chinez - apare numai pe ecran, în
Tabloul II; teletext.

17. Karateman Putinică, Vladimir Putin, președintele Federației Ruse
- apare în Tablourile II și VII; în Tabloul VIII apare pe ecran; teletext, aici.
18. Antonică Bleriotu, Tony Blair, prim-ministrul Marii Britanii,
- apare numai pe ecran; în Tablourile II și VII; teletext.
19. Doi bodyguarzi negricioși - apar în Tablourile I, III și VIII; în acest ultim tablou se aud și vocile lor.
20. Djinii, duhuri musulmane aeriene - apar numai în Tabloul VII;
voci pițigăiate în difuzoare.
21. 4 atacatori - apar numai pe ecran; în Tabloul V; fără teletext.
22. Șoferul mașinii cu girofar - apare numai pe ecran, în Tabloul V;
fără teletext.
23. Echipa de intervenție, „Mascații”, (4 persoane) - apar numai în
Tabloul V; fără teletext; pot fi folosiți ofițerii din Tabloul VII.
24. Smirnă Maracuțov, lider transnistrean - apare numai în Tabloul VII, pe ecran; teletext.
25. Marianne, o franțuzoaică tânără - apare numai în Tabloul VII; fără text.
26. Garda prezidențială rusă - apare numai în Tabloul VII;
4 persoane; pot fi folosiți „Mascații” din Tabloul V; fără text.

N.B. Biroul prezidențial este identic cu Cabinetul prezidențial.

4 octombrie 2003

Iași

ALEXANDRU G. ȘERBAN